

Arrest

nr. 275 704 van 2 augustus 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUYTAERT
Terhulpsessesteenweg 187
1170 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 1 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. BUYTAERT, verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 15 januari 2020 en heeft in België een verzoek om internationale bescherming ingediend op 20 januari 2020.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 28 januari 2020 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoekster gehoord op 31 januari 2022.

1.3. Op 1 maart 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U beweert de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Batibo, in de North West regio van Kameroen. Kort er na, bent u samen met uw moeder en uw broer Kelvin verhuisd naar Kwakwa, in de South West Regio. Uw moeder had huwelijksproblemen, en sindsdien keerden de dorpelingen van Batibo zich tegen haar. Dat is de reden dat jullie naar uw oom in Kwakwa verhuisden.

In 2009 ging u studeren aan de universiteit van Yaoundé, u verbleef in studentenhuysvesting. U studeerde rechten aan de universiteit Sao Il. Nadat u afstudeerde in 2013, verhuisde u naar Buea, naar de buurt Bunduma Gate. U werkte daar voor een ngo. In 2015 ging u terug naar Kwakwa. Uw broer was toen opgepakt en beschuldigd van moord en u ging voor uw familie zorgen. In 2016 keerde u terug naar Buea. In dat jaar werd u een keer gearresteerd omdat uw toenmalig vriendje via uw gsm getraceerd werd. Hij was betrokken met cybercriminaliteit. U werd twee weken vastgehouden, en nadien terug vrijgelaten omdat uw partner verklaarde dat u niet betrokken was. In 2017 werd de organisatie waarvoor u werkte gesloten, waarna u op 15 juli 2017 terug naar Kwakwa wilde gaan. Onderweg nam u een motorfiets met een chauffeur en een andere vrouw. Aan een kruispunt werden jullie tegengekomen door de separatisten van Ambazonia, ze vroegen om geld. Omdat u de meeste van de jongens wel kent van de omgeving, maar hen niet, besloot u hen geen geld te geven. De boys namen uw identiteitskaart en vernietigden die, na twee uur waarin u werd gemarteld lieten ze u gaan. U keerde terug naar Kumba, en u ging er naar het ziekenhuis. U bleef er drie weken bij een vriendin, waarna u terugkeerde naar Buea. U werd bij Ekona checkpoint tegengehouden, waar ze u vroegen naar uw identiteitskaart. U moest hen uitleggen waar de mannen waren die uw identiteitskaart hadden afgenomen. U was in het totaal twee dagen bij de politie, met behulp van een ex-vriendje kon u terug vrijkomen. Hij hielp u ook om een paspoort en identiteitskaart te regelen.

Op 4 oktober 2018 verliet u met het vliegtuig Kameroen vanuit Yaoundé, waar u de laatste twee dagen ervoor verbleven had. Op 5 oktober 2018 kwam u aan in België en begon uw studies aan de universiteit van Luik, uw oom sponsorde deze. In december 2018 ging u voor de feestdagen naar een familielid in Oostenrijk. Daar leerde u uw partner A.(...) P.(...) Ac.(...) kennen, ook een Kameroener. In januari 2019 keerde u terug naar België. In maart en begin juni 2019 reisde u terug naar Oostenrijk. U ontdekte voordien al dat u zwanger was en u kreeg in juni het slechte nieuws dat de oom die u sponsorde, overleden was. Op 15 juli 2019 diende u een eerste verzoek tot internationale bescherming in, in Oostenrijk. Op 20 september 2019 is uw zoon S.(...) F.(...) Ac.(...) geboren in Salzburg. Op 4 december 2019 werd uw verzoek geweigerd in Oostenrijk. U werd met de politie teruggebracht naar België samen met uw zoon. Op 20 januari 2020 diende u in België een verzoek tot internationale bescherming in. Via uw ex-partner in Kameroen, die tevens militair is, kwam u te weten dat uw broer zich aansloot bij de separatisten en gezocht wordt.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw geboorteakte, uw identiteitskaart, foto's, en diploma's, toestemming van de vader van S.(...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

U beweert een afpersing en mishandeling van de Ambazonia separatisten te hebben meegemaakt en een opsluiting door de Kameroense militairen. Uw broer zou ook gekend zijn en gezocht worden als een strijder voor de Ambazonia separatisten.

Ten eerste wijst het CGVS op het feit dat u een laattijdig verzoek tot internationale bescherming indiende, zowel voor de Belgische als de Oostenrijkse asiendiensten. U kwam naar België in oktober 2018 met als doel om een masteropleiding Rechten te starten aan de universiteit van Luik. U diende geen verzoek tot internationale bescherming in, ondanks de feiten die u beweerdelijk al in 2017 meemaakte en het feit dat de Engelstalige crisis dus ook al bezig was voordat u het land verliet. Het eerste moment dat u zich eigenlijk wendde tot een overheidsinstantie om bescherming te zoeken, was op 15 juli 2019 toen u in Oostenrijk een asielaanvraag indiende. U legde uit dat uw oom overleden was, waardoor u de huishuur in Luik niet meer kon betalen. U was op dat moment ook hoogzwanger van uw partner, die op dat moment in Oostenrijk verbleef. Hij kon u echter niet ondersteunen en vertelde u dat u een asielaanvraag moest indienen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Uw motivatie voor uw eerste asielaanvraag was dus ook al niet gerelateerd aan een vrees tot vervolging in uw land van herkomst, maar ten gevolge van uw situatie in Europa, uw zwangerschap en uw gebrek aan middelen. Na een weigering in Oostenrijk keerde u terug naar België. U werd gevraagd waarom u pas laattijdig een asielaanvraag indiende, nadat u al in oktober 2018 aankwam in België. U legde uit dat iedereen toen optimistisch was en dat u twee dagen na de verkiezing in Kameroen aankwam, iedereen zou hopen dat er een nieuwe president kwam en u verwachtte dat het beter zou gaan nadat u uw studies had afgerond (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29). Echter, op 22 oktober 2018 werd Biya opnieuw als winnaar van de presidentsverkiezingen aangeduid. Aangeven dat u een nieuwe president afwachtte om een asielaanvraag in te dienen, is in dit geval nog geen verklaring waarom u dan niet meteen na de verkiezingen een verzoek deed. Van iemand die beweert vervolgd te zijn geweest door zowel de overheid als leden van de separatisten, kan er wel verwacht worden dat ze zich wendt tot de overheidsinstanties van België om toch bescherming te verkrijgen. U had dan wel een visum voor een jaar om te studeren, maar dit verviel na een jaar, bovendien valt dit ook te combineren met een asielaanvraag. Het feit dat u naar België kwam om te studeren, dat u pas een asielaanvraag deed nadat u zwanger was en zonder huisvesting viel, en dan nog wachtte tot juli 2019 ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van de ernst van de gebeurtenissen die u beweerdelijk overkwamen. Daarenboven verviel uw huishuur eigenlijk al in maart 2019 nadat uw oom niet meer kon betalen, ook toen hebt u geen asielaanvraag gedaan in België.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u in juli 2017 tot augustus 2017 zou hebben problemen gehad met zowel Ambazonia als de overheid, maar dat u er na nog gewoon in Buea bleef tot u het land verliet in oktober 2018. U zou niet meer gereisd hebben of Buea verlaten hebben tot voor u het land verliet, dus meer dan een jaar, in oktober 2018 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). U hebt dus niet alleen in België een laattijdig verzoek tot internationale bescherming ingediend, maar ook laattijdig uw land van herkomst verlaten. In de periode van augustus 2017 tot uw vertrek in oktober 2018 hebt nooit meer problemen gehad met de Amba boys, de strijders voor Ambazonia (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). U hebt ook geen problemen meer gehad met de overheid, u kon daarentegen wel een nieuwe identiteitskaart verkrijgen en een nieuw paspoort aanvragen, allemaal op uw naam (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). Dit indiceert toch ook dat de overheid er geen problemen mee had dat u reisde, en dat u geen vrees had om u tot de overheid te wenden om diensten te verkrijgen.

Ten tweede merkte het CGVS tevens ook op dat u een aantal tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd in vergelijking met uw verklaringen voor Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), en tevens ook in vergelijking met uw verklaringen voor de Oostenrijkse asielinstanties. In uw verklaringen voor DVZ hebt u ten eerste al nooit vermelding gemaakt van het feit dat u na uw bedreiging door de Ambazonia strijders, bij terugkeer in Buea, werd tegengehouden door de militairen van de overheid die u hebben opgesloten voor twee dagen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Dit is des te opmerkelijker gezien u wel vertelde over uw arrestatie die plaatsvond in 2016 omwille van de cybercriminaliteit in vraag 1 van de vragenlijst. Dat u wel deze arrestatie vermeldde, maar op geen enkel moment voor DVZ uitlegde dat u ook problemen had met de militairen ten gevolge van de identiteitskaart die vernietigd was en omdat u moest tonen waar de Ambazonia strijders waren. U werd geconfronteerd met het feit dat u niets vertelde over uw vasthouding in Buea, en u gaf toe dat u enkel had verteld over de cybercriminaliteit (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). U vertelde dat u erg neerslachtig was op dat moment, en dat u gehoord had dat uw neef was meegenomen door militairen die nacht, en dat u maar wat geantwoord hebt toen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). U hebt echter toen wel duidelijk aangegeven dat u geen andere problemen meer had met de autoriteiten dan degene die u aanhaalde (vraag 7), u werd dus de kans wel geboden om nog toevoegingen te doen. U louter beroepen op de emotionele toestand die u had ten gevolge van de situatie van uw familieleden, is geen verschuiving om niet volledig (doch beknopt) te zijn in uw verklaringen voor DVZ. U vertelde wel immers over de arrestatie in 2016, het feit dat de Engelstalige crisis bezig was, en het feit dat u persoonlijk benaderd werd door de Ambazonia strijders.

Dat u dan niet vertelde over de opsluiting in Buea, ondermijnt de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis volledig.

U verklaarde voor de Oostenrijkse asielinstanties bovendien ook dat u Kameroen verlaten had omdat de vrijwilligersorganisatie met haar diensten gestopt was en dat u daarom niemand meer kon helpen. U besloot dan het land te verlaten om in België te komen studeren (Antrag auf internationalen Schutz, Erstbefragung nach AsylG p. 6 vraag 11). U beweerde voor de Oostenrijkse asielinstanties bij terugkeer naar Kameroen ook niet vervolgd te zullen worden. Wederom ondermijnen deze verklaringen de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolging door Ambazonia boys en de overheidsmilitairen, die in 2017 zou hebben plaatsgevonden. Het CGVS erkent dat het interview voor de Oostenrijkse asielinstanties niet als doel had om een volledig onderzoek te doen naar uw vrees bij terugkeer naar Kameroen, maar dat uw motieven om uw land te verlaten op dergelijke manier verwoordde, is niet indicatief voor iemand die haar land verliet voor een gegronde vrees tot vervolging

Ten derde bood u het CGVS ook geen zicht op uw reële situatie in uw land van herkomst en van uw verblijfsplaatsen voor uw vertrek uit Kameroen. U beweerde tot aan uw vertrek in oktober 2018 in Buea te hebben verbleven. Echter, op basis van de informatie die beschikbaar is in uw dossier, is dit niet geloofwaardig. Op uw nieuwe identiteitskaart (ID), afgegeven op 1 juni 2018, wordt vermeld dat uw verblijfsplaats YDE – Mendong is, oftewel de Mendong buurt in Yaoundé. U legde uit dat een nieuwe ID voor u werd gemaakt in 2018 met behulp van uw ex-partner, nadat uw voormalige identiteitskaart vernietigd was in 2017 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Gevraagd naar waarom uw identiteitskaart vermeldde dat uw adres in Yaoundé is, legde u uit dat u dat ook niet weet, en dat u enkel het ID moest gaan halen dat uw ex-partner geregeld had. U werd ook gevraagd waarom u pas een nieuwe identiteitskaart regelde in juni 2018, bijna een jaar nadat uw oude ID zogenaamd vernietigd was. U antwoordde dat u tijd nodig had voor uzelf, dat u niet kon reizen, en dat u enkel een nieuwe kon aanvragen wanneer de oude vervallen was. Het is inderdaad zo dat uw oude ID, waarvan u ook een kopie neerlegde, een vervaldatum had van 27 juni 2018. De Kameroense wetgeving (Décret N° 2016/375 du 04 août 2016 fixant les caractéristiques et les modalités d'établissement et de délivrance de la Carte Nationale d'Identité) voorziet echter de modaliteiten van hoe u een nieuwe identiteitskaart kan aanvragen bij verlies of diefstal van de vorige kaart. U werd bevraagd of er in dit geval geen regels of mogelijkheden waren om een nieuw ID te krijgen voor de vervaldatum van de vorige, maar u legde uit dat er op het moment van de crisis geen regels waren, en dat u bang was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Het is echter wel verplicht dat burgers, ouder dan 18 jaar, over een identiteitskaart beschikken in Kameroen. Daarenboven legde u hierbij nog niet uit waarom er op uw nieuwe ID dan het adres van Yaoundé stond, noch waarom uw ex-partner u niet eerder aan een ID kon helpen. Met betrekking tot dit adres, werd u hier later nogmaals mee geconfronteerd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30). U herhaalde dat het ID door iemand anders gemaakt was, omdat uw oude vernietigd was en u een nieuwe nodig had om te reizen. U werd gevraagd waarom er niet uw echte verblijfsplaats, Buea, op gezet kon worden. U legde uit dat u dat ook niet wist, en dat u eigenlijk alleen keek of de naam correct was die er op stond, maar niet de rest. Gezien het feit dat u uw nieuwe identiteitskaart kreeg rond de vervaldatum van uw oude identiteitskaart, wat strookt met een normale procedure, concludeert het CGVS dat het niet geloofwaardig is dat u uw ID effectief verloor tijdens de problemen met de Ambazonia mannen. U gaf immers ook geen afdoende verklaring voor de reden waarom u zo lang wachtte om een nieuwe identiteitskaart te nemen nadat u de uwe verloor. Het feit dat de verblijfsplaats die er op staat, in Yaoundé is, plaatst twijfels bij uw bewering tot aan uw vertrek in Buea verbleven te hebben.

Het adres dat vermeld staat op uw ID is van belang voor het CGVS, gezien er nog andere informatie in uw dossier zit die uw verblijf tot oktober 2018 in Buea tegenspreekt, en wat toch een langdurig verblijf in Yaoundé indiceert. U deed ten eerste uw visumaanvraag in Yaoundé, op 11 september 2018. Op deze visumaanvraag staat als uw verblijfsadres vermeld, een PO box in Fontem, een dorp in de South West Region, op meer dan vier uur rijden van Buea. Eveneens in het visumdossier zit uw motivatiebrief voor uw visum, opgemaakt in Yaoundé op 24 augustus 2018. Uw paspoort waarmee u reisde werd afgeleverd op 8 mei 2018, in Yaoundé. Uw medisch attest vermeldde wel dat uw domicilie in Buea was, maar is wederom opgemaakt in Yaoundé, op 9 augustus 2018. Het uittreksel uit het strafregister, opgemaakt op 9 mei 2018, gaf dan weer wel aan dat uw woonplaats Yaoundé is. Hetzelfde geldt voor de 'engagement de prise en charge', getekend door Al.(...) G.(...) N.(...) At.(...), waar wederom vermeld staat dat u woonde in Yaoundé. U werd geconfronteerd met het feit dat het belangrijk is dat u eerlijk bent over uw verblijfsplaatsen, en met het feit dat u duidelijk in mei, juni augustus en september 2018 in Yaoundé was/ Yaoundé verbleef. U legde uit dat u om alles te regelen naar Yaoundé moest reizen, maar daar niet gewoond hebt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30). De vele verschillende data van uw documenten, in Yaoundé opgemaakt, en het feit dat uw verblijfsplaats een aantal keer als Yaoundé werd

geregistreerd op officiële documenten, hebben een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw bewering tot aan uw vertrek in Buea verbleven te hebben. U erkent dat deze informatie doet denken dat u inderdaad in Yaoundé verbleef, maar u ontkende verder daar verbleven te hebben, u hebt er geen familie, en je kan op een dag op en af gaan naar Yaoundé vanuit Buea (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30).

Verder bleek uit uw visumdossier ook dat uw verklaringen omtrent uw tewerkstelling strijdig zijn met de informatie in uw visumdossier. U beweerde dat u bij de ngo F.(...) N.(...) R.(...) C.(...) werkte in Buea, en verder nooit een andere job deed (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). U deed deze job van oktober 2013 tot 2015, en in 2016 begon u opnieuw nadat u een jaar in Kwakwa doorbracht (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U stopte definitief met de job in 2017 ten gevolge van hun sluiting, na de Engelstalige crisis, dat is ook de reden waarom u terug naar Kwakwa wilde gaan. U had een inkomen door de kokosboerderij, en verder niets (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Echter, de brief van uw werkgever, F.(...) N.(...), die in uw visumdossier zat, gaf enkel aan dat u van 1 december 2013 tot 30 april 2015 als vrijwilliger aan de slag was in de organisatie. In uw visumdossier zat ook een brief van de organisatie E.(...) F.(...) (...), in Fontem), waarin stond dat u als Project Assistent werkte voor deze organisatie sinds 4 juni 2015, en waarin staat dat u na vervolledigen van uw studies kan terugkeren in deze organisatie. Bijgevoegd zijn ook de loonfiches voor juni en juli 2018, van deze organisatie. Waar u voor het CGVS nog verklaarde dat u maar een job had, bij de ngo F.(...) N.(...), wijst de informatie in uw visumdossier op het tegendeel. Indien u effectief in juni 2015 aan de slag ging bij de E.(...) F.(...), dan was u niet in 2017 ontslagen bij de ngo F.(...) N.(...), waardoor u ook niet een aanleiding had om naar Kwakwa te gaan, wat ook alle gebeurtenissen die er uit voort zouden gevloeid zijn, niet aannemelijk maken.

Wat betreft uw verklaringen dat uw broer een lid is van Ambazonia en dat u daardoor ook in de problemen zou komen met de Kameroense overheid, besluit het CGVS het volgende. Om uw verklaring te staven legde u een foto neer van een man met een machinegeweer, waarvan u beweert dat hij uw broer Raphael is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Op geen enkele manier kan er uit deze foto afgeleid worden dat deze man uw broer is, noch dat hij aangesloten is bij de separatisten van Ambazonia. U hebt op 5 februari 2021 gehoord via telefoon van uw ex-partner dat hij een foto toegestuurd kreeg, dat hij 'wanted' is als een separatist (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U hebt echter enkel wat vage informatie van uw beweerdelijke ex-partner die bij het leger zat, over dat het voor u ook riskant is door de associatie met uw broer, en dat u moet blijven waar u bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U werd gevraagd of u verder bewijs hebt van het feit dat uw broer gezocht wordt, en u herhaalde uw eerdere verklaringen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 28). De foto die u neergelegd hebt, zou uw ex-partner op het politiestation, in het bureau, gezien hebben. Hij stuurde u echter geen verdere informatie over de status van uw broer, andere bewijsdocumenten etc. U werd ook gevraagd om bewijs te geven dat de man op de foto wel degelijk uw broer is, maar ook dit kan u niet voorzien (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 28). Gevraagd naar de reden dat de overheid van Kameroen u zou zoeken, vanwege de beweerde acties van uw broer, legde u uit dat de familie van een separatist ook gevisieerd wordt. U hebt echter niet aangetoond dat uw broer een separatist is, u legde enkel een foto neer, maar u kan zelfs niet uitleggen wat uw broer doet met de separatisten, u hebt verder geen enkele informatie er over (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 28). U denkt zelf dat misschien zijn tijd in de gevangenis hem aanzette om te gaan vechten, maar gezien hij in 2015 al vrijgelaten werd, en u in 2021 pas hoorde van zijn deelname aan de strijd, kan dit bezwaarlijk als de directe aanleiding gezien worden. Verder is dit ook enkel wat u zelf er over denkt, en hebt u hier geen andere informatie over (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29).

U legde tot slot nog enkele verklaringen af over een bijna gedwongen huwelijk toen u zeventien jaar oud was, en de verkrachting die plaatsvond in high school, op 25 mei 2007 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 31). Wat betreft het gedwongen huwelijk, was dat geen issue meer op het moment dat u Kameroen verliet op 30jarige leeftijd, uw moeder en oom stuurden de broer van uw vader weg (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 31). De verkrachting die u ondervond op negentienjarige leeftijd was niet de aanleiding voor uw vertrek uit Kameroen elf jaar later. U werd bevraagd of u nog een vrees koestert hieromtrent bij terugkeer naar Kameroen. U legde uit dat u geen partner vond in Kameroen omdat u uitgelachen werd wanneer u uw partners hierover vertelde. U hebt ondertussen wel een relatie met een Kameroener, u hebt samen een kind met hem en u bent zwanger van een tweede kindje. U hebt ook tot aan uw vertrek altijd contact gehad met uw familie, u ging op bezoek bij uw moeder, u hielp uw broers. Het CGVS besluit ook hieromtrent dat u geen vrees koestert die kan gezien worden als vervolging.

Wat betreft de foto's die u neerlegde. Een deel van de foto's gaat over het overlijden van uw neef T.(...) en uw oudere neef die in een brand gewond was geraakt. Ze woonden op dezelfde plaats als waar uw

moeder zou verblijven nu (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). De politie zou zijn huis in brand gestoken hebben. U liet ook een foto zien van de overleden jongere zus van uw grootmoeder, die in Bamenda aangevallen werd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). U legde ook een foto neer van uw oom die overleden was, u hebt geen idee wat zijn oorzaak van overlijden is maar enkel dat hij dood langs de weg werd teruggevonden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U legde dus een heel aantal foto's van overleden of gewonde mensen, waarvan u beweert dat ze een connectie met u hebben. Deze connectie met u valt ten eerste al moeilijk vast te stellen op basis van enkel foto's van personen. Ten tweede toont u hiermee ook geen persoonlijke vrees tot vervolging aan, gezien de beslissing argumenteert dat u de gebeurtenissen in het Engelstalige deel kan vermijden door u opnieuw in het Franstalige deel te vestigen.

De overige documenten, waaronder uw diploma's, geboortecertificaat, en uw identiteitsdocumenten, hebben verder geen invloed op de inhoud van deze beslissing, maar dienen louter ter bevestiging van uw identiteit en profiel.

Op basis van bovenstaande vaststellingen concludeert het CGVS dat u niet geloofwaardig hebt gemaakt dat u een gegronde vrees tot vervolging hebt vanwege enerzijds de Ambazonia strijders en anderzijds de overheidsmilitairen. De vrees die u aanhaalt voor uw zoon, S.(...), is volledig gebaseerd op uw persoonlijke vrees, en u haalde geen andere elementen aan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21; p. 32).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire."** dd. 19 november 2021, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_crise_anglophone_-_situation_securitaire_20211119.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Yaoundé waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er

niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precaire omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Yaoundé. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich opnieuw in Yaoundé vestigt. U bent ten eerste van 2009 tot 2013 gaan studeren aan de universiteit van Yaoundé II - SOA, aan de faculteit rechten en politieke wetenschappen, waar u een diploma in Droit et administration publique. Enerzijds hebt u dus in Yaoundé gewoond en bent u bekend met de omgeving, en anderzijds bent u dus ook hoogopgeleid, wat u in staat stelt om daar ook een leven op te bouwen. Zoals u zelf aangaf, bent u de Franse taal ook machtig en sprak u die ook aan de universiteit (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7; p. 29). In België begon u ook studies aan de universiteit van Luik, een Master en droit, à finalité", een Franstalige master. U werd gevraagd of het voor u een mogelijkheid was om u te vestigen in het Franstalige deel (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29). U getuigde dat het voor u niet gemakkelijk was als Engelstalige in het Franstalige deel, dat u wel eens werd nageroepen als "voilà, une Anglophone". Dit is echter nog geen discriminatie die van die orde is dat ze als vervolging wordt gezien. U werd nogmaals gevraagd of er nog andere reden zijn waarom u niet bijvoorbeeld in Yaoundé zou kunnen wonen. U legde uit dat u een kwaadheid hebt door alles wat er gebeurd is, en dat u iets zou kunnen doen tegen de overheid (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29). Gevraagd om dit verder uit te leggen, blijft u echter bij een hypothetische verklaring dat u geduwd kan worden om iets te doen, door de gevoelens die u hebt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Yaoundé in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 3 februari 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/2 tot en met 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het verbod van willekeur.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt aan haar verzoekschrift nog haar bijlage 26 (stuk 1).

2.3. Bevoegdheid

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en

specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoekster niet de minste toelichting geeft op welke wijze zij de artikelen 48/2, 48/5, 48/7 en 57/6 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe artikel 48/2 van voormelde wet geschonden zou zijn. Artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreft echter een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijft doch geenszins een automatisme inhoudt voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

Voorts stelt de Raad vast dat verzoekster probeert haar middel kracht bij te zetten met een zeer uitgebreid, doch louter theoretische uiteenzetting, onder meer over de bewijslast en de geloofwaardigheid. Het is niet aan de Raad om een gestandaardiseerd *in abstracto*-betoog te gaan concretiseren op een bestreden beslissing en er een schending van een rechtsfiguur of –bepaling uit te distilleren, zonder dat hij over enig feitelijk aanknopingspunt beschikt.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. De motieven van de bestreden beslissing

2.3.4.1. In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoeksters laattijdig verzoek om internationale bescherming voor zowel de Belgische als de Oostenrijkse autoriteiten ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas, te meer nu haar verklaringen hiertoe de laattijdigheid ervan niet kunnen verschonen;

(ii) verzoekster, die verklaart problemen te hebben gehad in Kameroen in juli 2017 tot augustus 2017, verliet haar land van herkomst laattijdig (oktober 2018) en kende in de periode van augustus 2017 tot oktober 2018 geen problemen met de Amba boys, de strijders voor Ambazonia. Verzoekster kende evenmin problemen met de overheid en kon een identiteitskaart en nieuw paspoort verkrijgen op eigen naam, hetgeen indiceert dat de overheid er geen problemen mee had dat zij reisde en dat zij geen vrees had om zich tot de overheid te wenden om diensten te verkrijgen;

(iii) verzoekster legt tegenstrijdige verklaringen af waar (1) zij op de Dienst Vreemdelingenzaken nooit melding heeft gemaakt van het feit dat zij na haar bedreiging door de Ambazonia strijders werd tegengehouden door militairen van de overheid die haar zouden hebben opgesloten voor twee dagen, (2) zij voor de Oostenrijkse asielinstanties verklaarde dat zij Kameroen had verlaten omdat de

vrijwilligersorganisatie met haar diensten was gestopt en zij daarom niemand meer kon helpen, alsook dat zij bij een terugkeer naar Kameroen niet vervolgd zou worden;

(iv) verzoekster biedt geen zicht op haar reële situatie in haar land van herkomst en van haar verblijfplaatsen voor haar vertrek uit Kameroen vermits het feit dat Yaoundé op haar nieuwe identiteitskaart als verblijfplaats wordt vermeld en zij hiervoor geen afdoende reden kan aanreiken, twijfels plaatst bij haar bewering tot haar vertrek in Buea verbleven te hebben, alsook dat het feit dat er verschillende documenten, die zij in het kader van haar visumaanvraag voorlegde en die van verschillende data zijn, in Yaoundé werden opgemaakt en op sommige officiële documenten Yaoundé als haar verblijfplaats werd geregistreerd een negatief effect hebben op de geloofwaardigheid van haar bewering tot aan haar vertrek in Buea verbleven te hebben. Verzoekster legt bovendien strijdige verklaringen af omtrent haar tewerkstelling in vergelijking met de informatie in haar visumdossier hetgeen haar beweerdde aanleiding om terug te keren naar Kwakwa ondermijnt en desgevallend ook alle gebeurtenissen die er uit zouden zijn voortgevloeid niet aannemelijk maken;

(v) wat betreft verzoeksters verklaring dat haar broer een lid is van Ambazonia en dat zij daardoor ook in de problemen zou komen met de Kameroense overheid moet worden vastgesteld dat uit de foto die zij voorlegt op geen enkele manier kan worden afgeleid dat de man die daarop staat afgebeeld haar broer betreft, noch dat hij zou zijn aangesloten bij de separatisten van Ambazonia; verzoekster beperkt zich voorts tot vage informatie van haar beweerdelijke ex-partner over dat het voor haar ook riskant is door de associatie met haar broer doch kan niet aantonen dat haar broer een separatist is;

(vi) verzoeksters verklaringen omtrent het bijna gedwongen huwelijk toen zij zeventien jaar oud was, was geen probleem meer op het ogenblik van haar vertrek uit Kameroen op dertigjarige leeftijd vermits haar moeder en oom de broer van haar vader wegstuurden;

(vii) de verkrachting die verzoekster ondervond op negentienjarige leeftijd was evenmin de aanleiding voor haar vertrek uit Kameroen elf jaar later. Wat betreft verzoeksters verklaring dat zij geen partner vond in Kameroen omdat zij uitgelachen werd wanneer zij haar partners hierover vertelde, moet worden opgemerkt dat zij intussen wel een relatie heeft met een Kameroener – de vader van haar kinderen – en zij tot aan haar vertrek altijd contact heeft gehad met haar familie, op bezoek ging bij haar moeder en haar broers hielp zodat hieromtrent geen vrees voor vervolging in haar hoofde kan worden afgeleid;

(viii) wat betreft de foto's die verzoekster voorlegt van overleden of gewonde mensen waarvan zij beweert dat zij een connectie met haar hebben, moet vooreerst worden vastgesteld dat deze connectie met haar moeilijk valt vast te stellen op basis van enkele foto's van personen en zij hiermee hoe dan ook geen persoonlijke vrees voor vervolging aantoont vermits uit hetgeen volgt blijkt dat zij de gebeurtenissen in het Engelstalige deel kan vermijden door haar opnieuw in het Franstalige deel te vestigen; de overige documenten die verzoekster voorlegt zijn evenmin van die aard dat ze de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

(ix) de vrees die verzoekster aanhaalt voor haar zoon is volledig gebaseerd op haar persoonlijke vrees. Zij haalde geen andere elementen aan;

(x) met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet moet worden vastgesteld dat verzoekster zich aan de bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Yaoundé waar zij over een veilig en redelijk veiligheidsalternatief beschikt.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.4.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoekster verklaart een afpersing en mishandeling door separatisten van de Ambazonia te hebben meegemaakt in Kameroen, alsook opgesloten te zijn geweest voor twee dagen door Kameroense militairen. Verzoekster geeft verder aan dat haar broer gekend zou zijn en gezocht zou worden als een strijder voor de Ambazonia separatisten.

2.3.5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift geen concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel om onderstaande redenen geheel in gebreke blijft.

2.3.5.2.1. Vooreerst wijst de commissaris-generaal terecht op verzoeksters laattijdig verzoek om internationale bescherming zowel voor de Belgische als de Oostenrijkse asieldiensten: *“U kwam naar België in oktober 2018 met als doel om een masteropleiding Rechten te starten aan de universiteit van Luik. U diende geen verzoek tot internationale bescherming in, ondanks de feiten die u beweerdelijk al in 2017 meemaakte en het feit dat de Engelstalige crisis dus ook al bezig was voordat u het land verliet. Het eerste moment dat u zich eigenlijk wendde tot een overheidsinstantie om bescherming te zoeken, was op 15 juli 2019 toen u in Oostenrijk een asielaanvraag indiende. U legde uit dat uw oom overleden was, waardoor u de huishuur in Luik niet meer kon betalen. U was op dat moment ook hoogzwanger van uw partner, die op dat moment in Oostenrijk verbleef. Hij kon u echter niet ondersteunen en vertelde u dat u een asielaanvraag moest indienen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Uw motivatie voor uw eerste asielaanvraag was dus ook al niet gerelateerd aan een vrees tot vervolging in uw land van herkomst, maar ten gevolge van uw situatie in Europa, uw zwangerschap en uw gebrek aan middelen. Na een weigering in Oostenrijk keerde u terug naar België. U werd gevraagd waarom u pas laattijdig een asielaanvraag indiende, nadat u al in oktober 2018 aankwam in België. U legde uit dat iedereen toen optimistisch was en dat u twee dagen na de verkiezing in Kameroen aankwam, iedereen zou hopen dat er een nieuwe president kwam en u verwachtte dat het beter zou gaan nadat u uw studies had afgerond (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29). Echter, op 22 oktober 2018 werd Biya opnieuw als winnaar van de presidentsverkiezingen aangeduid. Aangeven dat u een nieuwe president afwachtte om een asielaanvraag in te dienen, is in dit geval nog geen verklaring waarom u dan niet meteen na de verkiezingen een verzoek deed. Van iemand die beweert vervolgd te zijn geweest door zowel de overheid als leden van de separatisten, kan er wel verwacht worden dat ze zich wendt tot de overheidsinstanties van België om toch bescherming te verkrijgen. U had dan wel een visum voor een jaar om te studeren, maar dit verviel na een jaar, bovendien valt dit ook te combineren met een asielaanvraag. Het feit dat u naar België kwam om te studeren, dat u pas een asielaanvraag deed nadat u zwanger was en zonder huisvesting viel, en dan nog wachtte tot juli 2019 ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van de ernst van de gebeurtenissen die u beweerdelijk overkwamen. Daarenboven verviel uw huishuur eigenlijk al in maart 2019 nadat uw oom niet meer kon betalen, ook toen hebt u geen asielaanvraag gedaan in België.”*

Verzoekster hekelt in het verzoekschrift dat zij haar verzoek om internationale bescherming laattijdig heeft ingediend. Zij wijst erop dat zij immers eerst als student naar Europa kwam en zo haar vervolgingen kon ontvluchten zonder dat zij op de hoogte was van de mogelijkheid om asiel aan te vragen en zonder dat er op dat ogenblik nood was aan een bijkomend verblijfsstatuut. Verzoekster wijst erop dat zij door een amalgaam aan ongelukkige omstandigheden op straat terecht kwam en, omdat zij zwanger was, een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Oostenrijk waarop zij werd teruggezonden naar België. Verzoekster wijst erop dat het nieuws over haar familieleden pas verder aan het licht kwam begin 2020. De Raad merkt op dat, in tegenstelling tot wat verzoekster in het verzoekschrift voorhoudt, voormelde redenen – die een herhaling zijn van haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: CGVS), p. 29-30) – niet als afdoende verschoning kunnen worden aanvaard en niet kunnen vergoelijken waarom zij al die tijd heeft nagelaten om minstens een poging te ondernemen om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de voorgehouden vrees die haar noopte haar land van herkomst te verlaten, dan wel die haar verhindert ernaar terug te keren. Door in het verzoekschrift immers te bevestigen dat haar asielaanvraag in Oostenrijk was geïnitieerd omwille van het feit dat zij zonder huisvesting viel en zwanger was, bevestigt zij dat haar verzoek om internationale bescherming aldaar niet werd ingegeven door een vrees voor vervolging. Ook het gegeven dat verzoekster een studentenvisum had voor een jaar kan niet verschonen waarom zij naliet – ook na het vervallen ervan – om zo spoedig mogelijk een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Verzoeksters houding getuigt dan ook niet van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in het Vluchtelingenverdrag of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Haar laattijdig verzoek om internationale bescherming vormt bijgevolg een contra-indicatie voor de ernst van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming en ondermijnt reeds de ernst en de geloofwaardigheid van de door haar geschetste vrees voor vervolging.

In zoverre verzoekster oppert dat de behandelingstermijn van haar verzoek om internationale bescherming door het CGVS "laattijdig" was daar het twee jaar duurde alvorens zij gehoord werd door het CGVS, dient te worden opgemerkt dat verzoekster niet aantoonde welk belang zij heeft bij het aanvoeren dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan immers niet beweren benadeeld te zijn door de lange duur van de asielprocedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar relaas. Daarenboven is een langdurig verblijf in België niet relevant voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Er zijn geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

De commissaris-generaal wijst in dit verband bovendien nog pertinent op het feit dat verzoeksters laattijdig (legaal) vertrek uit haar land van herkomst de door haar voorgehouden vrees voor vervolging verder ondermijnt. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd als volgt: *"Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u in juli 2017 tot augustus 2017 zou hebben problemen gehad met zowel Ambazonia als de overheid, maar dat u er na nog gewoon in Buea bleef tot u het land verliet in oktober 2018. U zou niet meer gereisd hebben of Buea verlaten hebben tot voor u het land verliet, dus meer dan een jaar, in oktober 2018(notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). U hebt dus niet alleen in België een laattijdig verzoek tot internationale bescherming ingediend, maar ook laattijdig uw land van herkomst verlaten. In de periode van augustus 2017 tot uw vertrek in oktober 2018 hebt nooit meer problemen gehad met de Amba boys, de strijders voor Ambazonia (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). U hebt ook geen problemen meer gehad met de overheid, u kon daarentegen wel een nieuwe identiteitskaart verkrijgen en een nieuw paspoort aanvragen, allemaal op uw naam (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). Dit indiceert toch ook dat de overheid er geen problemen mee had dat u reisde, en dat u geen vrees had om u tot de overheid te wenden om diensten te verkrijgen."*

Verzoekster voert geen enkel concreet verweer tegen deze motieven, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.5.2.2. Verder ondermijnen verzoeksters tegenstrijdige verklaringen de door haar voorgehouden vrees voor vervolging.

Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken (administratief dossier, 'vragenlijst', vraag 3) op geen enkel ogenblik gewag maakte van het feit dat zij na de bedreiging door Ambazonia strijders bij terugkeer in Buea werd tegengehouden door Kameroense militairen die haar zouden hebben opgesloten voor twee dagen, zoals zij nochtans voorhoudt op het CGVS (administratief dossier, CGVS, p. 16). Dit klemt des te meer daar zij op de Dienst Vreemdelingenzaken wel melding maakte van haar arrestatie die plaatsvond in 2016 (administratief dossier, 'vragenlijst', vraag 3.1.) en aangaf geen andere problemen met de autoriteiten te hebben gekend (*ibid.*, vraag 7). In zoverre verzoekster in het verzoekschrift beargumenteert dat enkel de verklaringen in het kader van haar interview op het CGVS in overweging kunnen worden genomen en deze afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken moeten worden geweerd, wijst de Raad erop dat de verzoeker om internationale bescherming bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop wordt gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de verzoeker om internationale bescherming geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn vluchtmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, laat staan dat de verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken niet in rekening zouden kunnen worden gebracht bij het beoordelen van een verzoek om internationale bescherming. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielrelaas zou hebben vermeld, *quod non in casu*.

Verder vallen ook tegenstrijdigheden op tussen verzoeksters verklaringen voor de Belgische asielinstanties en deze die blijken uit haar Oostenrijks asioldossier. In dit kader considereert de commissaris-generaal terecht: *"U verklaarde voor de Oostenrijkse asielinstanties bovendien ook dat u Kameroen verlaten had omdat de vrijwilligersorganisatie met haar diensten gestopt was en dat u daarom niemand meer kon helpen. U besloot dan het land te verlaten om in België te komen studeren (Antrag auf internationalen Schutz, Erstbefragung nach AsylG p. 6 vraag 11). U beweerde voor de Oostenrijkse asielinstanties bij terugkeer naar Kameroen ook niet vervolgd te zullen worden. Wederom ondermijnen deze verklaringen de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolging door Ambazonia boys en de*

overheidsmilitairen, die in 2017 zou hebben plaatsgevonden. Het CGVS erkent dat het interview voor de Oostenrijkse asielinstanties niet als doel had om een volledig onderzoek te doen naar uw vrees bij terugkeer naar Kameroen, maar dat uw motieven om uw land te verlaten op dergelijke manier verwoordde, is niet indicatief voor iemand die haar land verliet voor een gegronde vrees tot vervolging"

Door in het verzoekschrift te beargumenteren dat zij de aanvallen niet meedeelde aan de Oostenrijkse instanties omdat zij op dat ogenblik niet wist wat een verzoek om internationale bescherming concreet inhield en daarover niet werd geïnformeerd, alsook dat haar zwangerschap op dat ogenblik hoe dan ook het belangrijkste voor haar was, brengt zij geen enkel valabel verweer bij om te verklaren waarom zij tijdens de Oostenrijkse asielprocedure – die er net op gericht is om haar bescherming te bieden tegen een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade – niet de redenen zou hebben vermeld die haar zouden hebben bewogen haar land van herkomst te verlaten, dan wel haar verhinderen ernaar terug te keren. Dat verzoekster aanzienlijke problemen kende omwille van de gebrekkige kennis van het Engels door de Oostenrijkse autoriteiten, betreft een blote bewering die zij op geen enkele wijze concreet staakt.

Waar verzoekster de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen nog poogt te weerleggen stellende dat zij geen bijstand heeft genoten van een vertaler tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS zodat enige misinterpretaties verschoond kunnen worden en enige beweerde tegenstrijdigheden haar niet ten laste kunnen worden gelegd, slaagt zij er allerminst in te overtuigen. Blote beweringen van harentwege buiten beschouwing gelaten, toont verzoekster niet *in concreto* aan dat er *in casu* sprake zou zijn geweest van communicatieproblemen/misinterpretaties tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS die het geheel van de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties zouden kunnen verklaren, noch dat de kwaliteit of de betrouwbaarheid van de vertalingen gehypothetheerd zou zijn. De Raad benadrukt dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet is geschonden doordat het interview op het CGVS zonder tussenkomst van een tolk werd afgenomen in een andere taal dan de proceduretaal. Artikel 51/4 verhindert niet dat de dossierbehandelaar zich tijdens het interview uitdrukt in een vreemde taal, *in casu* het Engels – de taal die verzoekster zelf aanduidt als haar “eerste taal” (administratief dossier, CGVS, p. 7) – en zelf de rol van tolk waarneemt wanneer hij die taal beheerst. De Raad wijst verder erop dat de notities van het persoonlijk onderhoud geen enkele indicatie of aanwijzing waaruit kan worden afgeleid dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud vertaal- en/of communicatieproblemen zouden hebben voorgedaan. Verzoekster heeft ook tijdens of na het persoonlijk onderhoud geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het persoonlijk onderhoud en de uitwisseling tussen de dossierbehandelaar en haarzelf. Zij verklaarde zowel bij aanvang als op het einde van het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dat zij de dossierbehandelaar goed begreep (administratief dossier, CGVS, p. 4 en 32). Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de notities van het persoonlijk onderhoud geen correcte of volledige weergave zouden zijn van het verloop van het persoonlijk onderhoud, noch dat de vaststellingen van de bestreden beslissing hierin geen grondslag zouden vinden.

2.3.5.2.3. De Raad treedt de commissaris-generaal verder bij waar deze op goede gronden overweegt: *“Ten derde bood u het CGVS ook geen zicht op uw reële situatie in uw land van herkomst en van uw verblijfplaatsen voor uw vertrek uit Kameroen. U beweerde tot aan uw vertrek in oktober 2018 in Buea te hebben verbleven. Echter, op basis van de informatie die beschikbaar is in uw dossier, is dit niet geloofwaardig. Op uw nieuwe identiteitskaart (ID), afgegeven op 1 juni 2018, wordt vermeld dat uw verblijfplaats YDE – Mendong is, oftewel de Mendong buurt in Yaoundé. U legde uit dat een nieuwe ID voor u werd gemaakt in 2018 met behulp van uw ex-partner, nadat uw voormalige identiteitskaart vernietigd was in 2017 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Gevraagd naar waarom uw identiteitskaart vermeldde dat uw adres in Yaoundé is, legde u uit dat u dat ook niet weet, en dat u enkel het ID moest gaan halen dat uw ex-partner geregeld had. U werd ook gevraagd waarom u pas een nieuwe identiteitskaart regelde in juni 2018, bijna een jaar nadat uw oude ID zogenaamd vernietigd was. U antwoordde dat u tijd nodig had voor uzelf, dat u niet kon reizen, en dat u enkel een nieuwe kon aanvragen wanneer de oude vervallen was. Het is inderdaad zo dat uw oude ID, waarvan u ook een kopie neerlegde, een vervaldatum had van 27 juni 2018. De Kameroense wetgeving (Décret N° 2016/375 du 04 août 2016 fixant les caractéristiques et les modalités d'établissement et de délivrance de la Carte Nationale d'Identité) voorziet echter de modaliteiten van hoe u een nieuwe identiteitskaart kan aanvragen bij verlies of diefstal van de vorige kaart. U werd bevraagd of er in dit geval geen regels of mogelijkheden waren om een nieuw ID te krijgen voor de vervaldatum van de vorige, maar u legde uit dat er op het moment van de crisis geen regels waren, en dat u bang was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Het is echter wel verplicht dat burgers, ouder dan 18 jaar, over een identiteitskaart beschikken in Kameroen. Daarenboven legde u hierbij nog niet uit waarom er op uw nieuwe ID dan het adres van Yaoundé stond, noch waarom uw ex-partner u niet eerder aan een ID kon helpen. Met betrekking tot dit adres, werd u hier*

later nogmaals mee geconfronteerd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30). U herhaalde dat het ID door iemand anders gemaakt was, omdat uw oude vernietigd was en u een nieuwe nodig had om te reizen. U werd gevraagd waarom er niet uw echte verblijfsplaats, Buea, op gezet kon worden. U legde uit dat u dat ook niet wist, en dat u eigenlijk alleen keek of de naam correct was die er op stond, maar niet de rest. Gezien het feit dat u uw nieuwe identiteitskaart kreeg rond de vervaldatum van uw oude identiteitskaart, wat strookt met een normale procedure, concludeert het CGVS dat het niet geloofwaardig is dat u uw ID effectief verloor tijdens de problemen met de Ambazonia mannen. U gaf immers ook geen afdoende verklaring voor de reden waarom u zo lang wachtte om een nieuwe identiteitskaart te nemen nadat u de uwe verloor. Het feit dat de verblijfsplaats die er op staat, in Yaoundé is, plaatst twijfels bij uw bewering tot aan uw vertrek in Buea verbleven te hebben.

Het adres dat vermeld staat op uw ID is van belang voor het CGVS, gezien er nog andere informatie in uw dossier zit die uw verblijf tot oktober 2018 in Buea tegenspreekt, en wat toch een langdurig verblijf in Yaoundé indiceert. U deed ten eerste uw visumaanvraag in Yaoundé, op 11 september 2018. Op deze visumaanvraag staat als uw verblijfsadres vermeld, een PO box in Fontem, een dorp in de South West Region, op meer dan vier uur rijden van Buea. Eveneens in het visumdossier zit uw motivatiebrief voor uw visum, opgemaakt in Yaoundé op 24 augustus 2018. Uw paspoort waarmee u reisde werd afgeleverd op 8 mei 2018, in Yaoundé. Uw medisch attest vermeldde wel dat uw domicilie in Buea was, maar is wederom opgemaakt in Yaoundé, op 9 augustus 2018. Het uittreksel uit het strafregister, opgemaakt op 9 mei 2018, gaf dan weer wel aan dat uw woonplaats Yaoundé is. Hetzelfde geldt voor de 'engagement de prise en charge', getekend door Al.(...) G.(...) N.(...) At.(...), waar wederom vermeld staat dat u woonde in Yaoundé. U werd geconfronteerd met het feit dat het belangrijk is dat u eerlijk bent over uw verblijfsplaatsen, en met het feit dat u duidelijk in mei, juni augustus en september 2018 in Yaoundé was/ Yaoundé verbleef. U legde uit dat u om alles te regelen naar Yaoundé moest reizen, maar daar niet gewoond hebt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30). De vele verschillende data van uw documenten, in Yaoundé opgemaakt, en het feit dat uw verblijfsplaats een aantal keer als Yaoundé werd geregistreerd op officiële documenten, hebben een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw bewering tot aan uw vertrek in Buea verbleven te hebben. U erkent dat deze informatie doet denken dat u inderdaad in Yaoundé verbleef, maar u ontkende verder daar verbleven te hebben, u hebt er geen familie, en je kan op een dag op en af gaan naar Yaoundé vanuit Buea (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30).

Verder bleek uit uw visumdossier ook dat uw verklaringen omtrent uw tewerkstelling strijdig zijn met de informatie in uw visumdossier. U beweerde dat u bij de ngo F.(...) N.(...) R.(...) C.(...) werkte in Buea, en verder nooit een andere job deed (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). U deed deze job van oktober 2013 tot 2015, en in 2016 begon u opnieuw nadat u een jaar in Kwakwa doorbracht (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U stopte definitief met de job in 2017 ten gevolge van hun sluiting, na de Engelstalige crisis, dat is ook de reden waarom u terug naar Kwakwa wilde gaan. U had een inkomen door de kokosboerderij, en verder niets (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Echter, de brief van uw werkgever, F.(...) N.(...), die in uw visumdossier zat, gaf enkel aan dat u van 1 december 2013 tot 30 april 2015 als vrijwilliger aan de slag was in de organisatie. In uw visumdossier zat ook een brief van de organisatie E.(...) F.(...) (...), in Fontem, waarin stond dat u als Project Assistent werkte voor deze organisatie sinds 4 juni 2015, en waarin staat dat u na vervolledigen van uw studies kan terugkeren in deze organisatie. Bijgevoegd zijn ook de loonfiches voor juni en juli 2018, van deze organisatie. Waar u voor het CGVS nog verklaarde dat u maar een job had, bij de ngo F.(...) N.(...), wijst de informatie in uw visumdossier op het tegendeel. Indien u effectief in juni 2015 aan de slag ging bij de E.(...) F.(...), dan was u niet in 2017 ontslagen bij de ngo F.(...) N.(...), waardoor u ook niet een aanleiding had om naar Kwakwa te gaan, wat ook alle gebeurtenissen die er uit voort zouden gevloeid zijn, niet aannemelijk maken."

Verzoekster benadrukt in het verzoekschrift dat zij haar paspoort niet zelf opstelde en dat de aanvraag door haar ex-vriend gebeurde, waarmee zij zich beperkt tot het louter herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en waarmee zij niet vermag afbreuk te doen aan voormelde pertinente vaststellingen en overwegingen. Verzoekster brengt bovendien geen enkel concreet verweer bij om de vaststelling dat de documenten uit haar visumdossier niet stroken met haar verklaringen tijdens de asielprocedure met betrekking tot haar verblijfplaats(en) voor haar vertrek uit Kameroen, alsook over haar tewerkstelling. De vaststellingen dienaangaande, die steun vinden in het administratief dossier, blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.3.5.2.4. Waar verzoekster in het verzoekschrift opmerkt dat het CGVS de geloofwaardigheid van haar asielrelaas afrekent op punten die los staan van mogelijke vervolging en haar niet verweten kan worden dat zij niet van alle aspecten of minder belangrijke details op de hoogte is, dient opgemerkt dat de vastgestelde tegenstrijdigheden, ongeloofwaardigheden en lacunes in haar verklaringen geen betrekking hebben op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land

van herkomst en/of haar plaats(en) van eerder verblijf en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient. Nochtans mag van verzoekster worden verwacht dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas.

2.3.5.2.5. Verzoekster hekelt in het verzoekschrift dat er geen rekening werd gehouden met het feit dat zij heel getraumatiseerd is door wat er zich allemaal heeft afgespeeld, alsook met het feit dat er een ruime tijdspanne is verstreken tussen de datum van het indienen van haar verzoek om internationale bescherming en de behandeling ervan. De Raad wijst er vooreerst op dat elke verzoeker om internationale bescherming onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij of zij heeft meegemaakt, maar toch kan van hem verwacht worden dat de essentie van het vluchtrelaas op een coherente en geloofwaardige wijze wordt uiteengezet. Elk persoonlijk onderhoud brengt stress en emoties met zich mee en de interviewer houdt hiermee rekening, maar *in casu* is er geen gegeven voorhanden dat stress en emoties verzoekster verhinderd hebben coherente, nauwkeurige en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Uit het administratief dossier blijkt immers nergens dat verzoekster in de loop van de procedure melding zou hebben gemaakt van traumatische ervaringen waardoor zij niet in staat zou zijn geweest om coherente verklaringen af te leggen. Zo heeft zij bij de "Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ" d.d. 20 januari 2020 ontkennend geantwoord op de vraag of er volgens haar bepaalde elementen of omstandigheden voorhanden zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (administratief dossier, stuk 8, 'Deel DVZ'). Hoewel verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aangeeft dat zij soms naar een psycholoog gaat (administratief dossier, CGVS, p. 6), blijkt uit het administratief dossier dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud in staat was om gedetailleerde verklaringen af te leggen en beschrijvingen te geven. Bovendien werd door verzoekster op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van psychologische problemen waardoor zij moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren. Verzoekster brengt evenmin enig medisch attest bij ter staving van haar beweringen in dit verband. Dat zij zwanger was ten tijde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS kan evenmin als verschoning worden aanvaard om de vaststellingen van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoekster werd bij aanvang immers gevraagd of er iets was waarmee nog rekening moest worden gehouden om haar tijdens het persoonlijk onderhoud te ondersteunen, waarop zij aangaf dat zij in orde was (administratief dossier, CGVS, p. 4). Het tijdsverloop sinds de beweerde feiten vormt op zich evenmin een afdoende verklaring voor verzoekers vage en ongeloofwaardige verklaringen. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoeksters geheugen te zijn gegrift zodat zij bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten.

2.3.5.2.6. Voor het overige herhaalt verzoekster in wezen louter een aantal eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, volhardt zij in de door haar uiteengezette vluchtmotieven, bekritiseert zij en spreekt zij de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal tegen en minimaliseert zij de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoekster dan ook niet vermag de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing te ontkrachten.

2.3.5.2.7. De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt uiteengezet dat (i) wat betreft verzoeksters verklaring dat haar broer een lid is van Ambazonia en dat zij daardoor ook in de problemen zou komen met de Kameroense overheid moet worden vastgesteld dat uit de foto die zij voorlegt op geen enkele manier kan worden afgeleid dat de man die daarop staat afgebeeld haar broer betreft, noch dat hij zou zijn aangesloten bij de separatisten van Ambazonia; verzoekster zich voorts beperkt tot vage informatie van haar beweerdelijke ex-partner over dat het voor haar ook riskant is door de associatie met haar broer doch niet kan aantonen dat haar broer een separatist is; (ii) verzoeksters verklaringen omtrent het bijna gedwongen huwelijk toen zij zeventien jaar oud was, geen probleem meer was op het ogenblik van haar vertrek uit Kameroen op dertigjarige leeftijd vermits haar moeder en oom de broer van haar vader wegstuurden; (iii) de verkrachting die verzoekster ondervond op negentienjarige leeftijd evenmin de aanleiding was voor haar vertrek uit Kameroen elf jaar later; (iv) de vrees die verzoekster aanhaalt voor haar zoon volledig is gebaseerd op haar persoonlijke vrees. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die bijdragen aan het besluit dat het door verzoekster uiteengezette vluchtrelaas ongeloofwaardig is, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.5.3. Waar verzoekster in het verzoekschrift poneert dat de commissaris-generaal de bewijskracht miskent van de talrijke documenten die zij voorlegt, beperkt zij zich opnieuw tot het louter bekritisieren van de vaststellingen in de bestreden beslissing waarmee zij evenwel geen afbreuk doet aan de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal in dit verband waar staat te lezen als volgt: *“Wat betreft de foto’s die u neerlegde. Een deel van de foto’s gaat over het overlijden van uw neef T.(...) en uw oudere neef die in een brand gewond was geraakt. Ze woonden op dezelfde plaats als waar uw moeder zou verblijven nu (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). De politie zou zijn huis in brand gestoken hebben. U liet ook een foto zien van de overleden jongere zus van uw grootmoeder, die in Bamenda aangevallen werd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). U legde ook een foto neer van uw oom die overleden was, u hebt geen idee wat zijn oorzaak van overlijden is maar enkel dat hij dood langs de weg werd teruggevonden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U legde dus een heel aantal foto’s van overleden of gewonde mensen, waarvan u beweert dat ze een connectie met u hebben. Deze connectie met u valt ten eerste al moeilijk vast te stellen op basis van enkel foto’s van personen. Ten tweede toont u hiermee ook geen persoonlijke vrees tot vervolging aan, gezien de beslissing argumenteert dat u de gebeurtenissen in het Engelstalige deel kan vermijden door u opnieuw in het Franstalige deel te vestigen.*

De overige documenten, waaronder uw diploma’s, geboortecertificaat, en uw identiteitsdocumenten, hebben verder geen invloed op de inhoud van deze beslissing, maar dienen louter ter bevestiging van uw identiteit en profiel.”

2.3.5.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoekster niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet en kan haar bijgevolg niet het voordeel van de twijfel worden toegekend.

2.3.5.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te concluderen dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. De Raad herinnert eraan dat deze wetsbepaling de omzetting vormt van artikel 15, sub c, van de Richtlijn 2011/95/EU en een bepaling is waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28).

Er moet bijgevolg tevens rekening worden gehouden met het gestelde in het arrest “*Elgafaji*” waar het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar *“er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat *“hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, nr. C-465/07, § 39).

De commissaris-generaal overweegt vooreerst op goede gronden als volgt:

*“Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire”** dd. 19 november 2021, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun._crise_anglophone_-_situation_securitaire_20211119.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzak beperkt tot de Engelstalige regio’s North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.”*

De bestreden beslissing wijst er voorts terecht op dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekster zich aan de bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Yaoundé waar zij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. In dit verband wordt in de bestreden beslissing gesteld als volgt:

“Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio’s, waar ze vaak in precarie omstandigheden leven. De Engelstalige IDP’s genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP’s geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia’s plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP’s worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.”

Wat betreft het reisadvies waaruit verzoekster in het verzoekschrift citeert, moet worden benadrukt dat een negatief reisadvies gericht aan toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn, niet zonder meer kan worden doorgetrokken naar personen zoals verzoekster die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn. Uit het reisadvies kan overigens geenszins blijken dat er in Kameroen actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verder wordt in de bestreden beslissing nog terecht gesteld als volgt:

“Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Yaoundé. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich opnieuw in Yaoundé vestigt. U bent ten eerste van 2009 tot 2013 gaan studeren aan de universiteit van Yaoundé II - SOA, aan de faculteit rechten en politieke wetenschappen, waar u een diploma in Droit et administration publique. Enerzijds hebt u dus in Yaoundé gewoond en bent u bekend met de omgeving, en anderzijds bent u dus ook hoogopgeleid, wat u in staat stelt om daar ook een leven op te bouwen. Zoals u zelf aangaf, bent u de Franse taal ook machtig en sprak u die ook aan de universiteit (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7; p. 29). In België begon u ook studies aan de universiteit van Luik, een Master en droit, à finalité”, een Franstalige master. U werd gevraagd of het voor u een mogelijkheid was om u te vestigen in het

Franstalige deel (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29). U getuigde dat het voor u niet gemakkelijk was als Engelstalige in het Franstalige deel, dat u wel eens werd nageroepen als “voilà, une Anglophone”. Dit is echter nog geen discriminatie die van die orde is dat ze als vervolging wordt gezien. U werd nogmaals gevraagd of er nog andere redenen zijn waarom u niet bijvoorbeeld in Yaoundé zou kunnen wonen. U legde uit dat u een kwaadheid hebt door alles wat er gebeurd is, en dat u iets zou kunnen doen tegen de overheid (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29). Gevraagd om dit verder uit te leggen, blijft u echter bij een hypothetische verklaring dat u gedwond kan worden om iets te doen, door de gevoelens die u hebt.”

Ook uit het verzoekschrift blijken geen individuele omstandigheden die een hindernis zouden vormen in hoofde van verzoekster om zich te (her)vestigen in Yaoundé.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoekster in de Yaoundé over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Verzoekster tracht in het verzoekschrift voorts nog te laten uitschijnen dat het loutere feit dat zij als afgewezen verzoeker om internationale bescherming zou terugkeren naar Kameroen in haar hoofde zou kunnen leiden tot vervolging of ernstige schade.

Dienaangaande moet evenwel worden benadrukt dat uit niets blijkt dat het loutere feit dat zij als afgewezen asielzoeker (al dan niet gedwongen) zou moeten terugkeren naar Kameroen in haar hoofde een nood aan internationale bescherming zou doen ontstaan. Bovendien kan worden aangenomen dat verzoekster, zo zij daadwerkelijk vreesde te worden onderworpen aan vervolging of ernstige schade ingevolge haar verblijf en afgewezen verzoek om internationale bescherming in en terugkeer vanuit Europa, dit eerder zou hebben gemeld. Zij maakte hiervan in de loop van haar verzoek om internationale bescherming echter nooit eerder enige melding. Verzoekster toont voorts niet concreet aan dat, waar, wanneer of onder welke omstandigheden zij zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd bij een (al dan niet gedwongen) terugkeer naar Kameroen.

2.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een dossierbehandelaar die het Engels machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

dhr. K. CUYKENS,

De griffier,

K. CUYKENS

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

A. DE SMET